

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. XIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

erga me cōtine & dixit ab eo petiuit pedes eius ad cōferu^o ei^o ille & procidit
 29 ונפל הו כנחה על רגלוהו כעא מנה ואמר אנר עלי
 voluit non vero ille tibi ego reddam & omnia spiritum
 רוחא וכל מרם פרע אנא לך : 30 הודין לא עבמ
 redderet donec vincitorum in domum coniecit eum abiit sed
 אלתא אול ארמיה ברת אמירא עד מא דנתל
 id cōferui eorum autē vidissent eum sibi quod debebat id ei
 לה מא רחוב לה : 31 כד חזו דין כנותהון מרם
 fuerāt omnia dominū suū scire fecerūt & venerūt valde eis meror quod fiebat
 דהוא ברית להון טב ואתו אודעו למרהון כל מא
 illud nequam serue ei & dixit dominus ei^o vocauit eū tunc quæ facta
 דהוא : 32 הידין קריהי מרה ואמר לה עכרא כישא הי
 fuit cōueniēs nonne à me quoniā rogasti tibi remiserā debitum omne
 בלה חובתא שבקת לך דבעית מני : 33 לא ולא הוא
 dominus ei^o & iratus gratiosus fui tibi & ego sicut cōferuo tuo vt gratiosus tibi
 לך דתחון לכנתך איכנא דאנא חנתך : 34 ורגו מרה
 ei quod debebat id omne redderet vsquedū tortoribus & tradidit eū
 ואשלמה למננדנא עד מאננדנא כל מרם רחוב לה :
 vnusquisq; remiseritis non si q. i. eplis est pater me^o vobis faciet sic
 הכנא נעכר לכון אכי דבשמיא אן לא תשבקון אנש
 errata eius corde vestro de fratri suo
 לאחיהי מן לבכון סבלותה :

caput

קפלאון יט

crucis festum post sabbathi vnus matutinis

דעפרא דחר בשבא דבתר עאדא דצליבא
 & venit Galilæa à migravit hos sermones Iesus absoluisse eum & factū est
 והוא דכר שלם ישוע מלא הליון שקל מן גלילא ואתא
 turbæ post eū & venerūt Iordanem trans Iudææ in fines
 לתחומא דיהוד לעברא דוורדנן : 2 ואתו בתרה כנשא
 erāt & tētates Pharisei ad eum & accesserunt ibi eos & sanauit multæ
 סניאא ואסי אנון תמן : 3 וקרבו לותה פרישא ומנסין הו
 occasion e in omni vxorem suam dimittere homini licet si & dicebant eum
 לה ואמרין אן שליט לאנש דנשרא אנתתה ככל עללא :

29 Et procidens conseruus eius rogabat eum , dicens , Patientiam habe in me , & omnia reddam tibi .
 30 Ille autem noluit : sed abiit , & misit eum in carcerem donec redderet debitum .
 31 Videntes autem conserui eius quæ fiebant , contristati sunt valde : & venerunt , & narrauerunt domino suo omnia quæ facta fuerant .
 32 Tunc vocauit illum dominus suus : & ait illi , Serue nequam , quomoniā rogasti tibi remiserā debitum omne :
 33 Nonne ergo oportuit & te misereri conserui tui , sicut & ego tui miserus sum ?
 34 Et iratus dominus eius , tradidit eum tortoribus , quoadusque redderet ei vnuerlum debitum .
 35 Sic & Pater meus cælestis faciet vobis , si non remiseritis vnusquisque fratri suo de cordibus vestris .

CAP. XIX.

1 Et factum est , cum consummasset Iesus sermones istos , migravit à Galilæa , & venit in fines Iudææ trans Iordanem :
 2 Et secutæ sunt eum turbæ multæ , & curauit eos ibi .
 3 Et accesserunt ad eum Pharisei tentantes eum , & dicentes , Si licet homini dimittere vxorem suam quacunq; ex causa ?

29 πτωχὸν οὐκ ὁ σὺ δούλος αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, παρεκάλει αὐτὸν, λέγων, μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα ἀποδώσω σοι. 30 ὁ δὲ ἔειπεν ἄπιστος, τί μ' ἀπελευθεροῦν θέλεις; φησὶ αὐτῷ, ἕως ἢν ἀποδώσῃ τὸ σφαιροβύβλιον. 31 ἰδοὺ τὸ δὲ οἱ σὺ δούλος αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ, ἤντησάν σου δόματα, καὶ ἤδωκεν, δεισάμενος τῆς κυρίας αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ. 32 τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ, λέγει αὐτῷ, ὁ δὲ λέγει, τί μοι ἐπινοεῖς; τί σὺ πτωχὸν ἢ πτωχὸν ἐπινοεῖς; ἀφ' ἧς ἐπινοεῖς παρεκάλεισάς με; 33 ἔειπεν ὁ κύριος αὐτοῦ, τί σὺ ἀπιστος; τί σὺ ἀποδώσῃ τὸ σφαιροβύβλιον αὐτοῦ; 34 καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ, παρεδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς, ἕως ἢν ἀποδώσῃ τὸ σφαιροβύβλιον αὐτοῦ. 35 οὕτως καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐπουρανίος ποιήσει ὑμῖν, ἂν μὴ ἀφήτε ἕνατος τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ τὸ σφαιροβύβλιον αὐτοῦ ἐκ τῶν καρδιῶν ὑμῶν.

Κεφ. ιθ.

1 Καὶ ἐγένετο ὅτι ἐπέλευσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, μετῴρησεν δὲ πρὸς τὰς Γαλιλαίας, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ θέρια τῆς Ἰουδαίας ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας. 2 καὶ ἐγένετο αὐτῷ ὅτι ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην ἦλθεν ἡ ἄσπαστος ἡ τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἐγένετο αὐτῷ ὅτι ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην ἦλθεν ἡ ἄσπαστος ἡ τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἐγένετο αὐτῷ ὅτι ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην ἦλθεν ἡ ἄσπαστος ἡ τῆς Ἰουδαίας.

4 Qui respondens, ait eis, Non legistis quia qui fecit hominem ab initio, masculinum & foeminam fecit eos?

5 Et dixit, Propter hoc dimittet homo patrem & matrem, & adheret uxori suae, & erunt duo in carne una.

6 Itaque iam non sunt duo, sed una caro. Quod ergo Deus coniunxit, homo non separet.

7 Dicunt illi, Quid ergo Moyses mandavit dare libellum repudij, & dimittere eam?

8 At illis, Quoniam Moyses ad duritiam cordis vestri permittit vobis dimittere uxores vestras: ab initio autem non sic fuit.

9 Dico autem vobis, quia quicumque dimiserit uxorem suam, nisi ob fornicationem, & aliam duxerit, moechatur, & qui dimissam duxerit, moechatur.

10 Dicunt ei discipuli eius, Si ita est causa hominis cum uxore, non expedit nubere.

11 Qui dixit illis, Non omnes capiunt verbū istud, sed quibus datum est.

12 Sunt enim eunuchi qui de matris utero sic nati sunt: & sunt eunuchi qui facti sunt ab hominibus: & sunt eunuchi qui seipfos castraverunt propter regnum caelorum. Qui potest capere, capiat.

ab qui fecit quia is legistis nonne illis & dixit respondit verbē ipse
 4 הו דין ענא ואמר להוין להא קריתון דהו דעבד מן
 hoc propter & dixit eos fecit & foeminam masculinum initio
 כרישית דכרא ונקבתא עבד אנון: ואמר מטל הנא
 & erunt vxori suae & adheret & matrē suā patrē suū vir relinquet
 נשבוך נברא לאבוהי ולאמה ונקף לאנתהו ונהוין
 corpus vnum sed duo sunt non itaque caro vna ambo
 תריותו חד בכר: מדין לא הוה תרין אלא חד פנר
 dicunt separet non hominis fili? edixit q Deus ergo id
 מרס הביל דאלהא וזן בר נשא לא נפרש: אמרין
 repudij scriptum vt darem? mādauit Moses igitur quare illi
 לה למנא הכיל מושא פקד דנתל כתנא דשובקנא
 cordis vestri duritiam contra Moses illis ait & dimitterem? cā
 ונשריה: אמר להוין מושא לוקבל קשות לבכוון
 fuit non autem initio ab uxores vestras vt dimitteretis vobis pmisit
 אפס לבון דתשרון נשיכוון מן כרישית דין לא הוה
 vxorem suam dimiserit quia quicūq; autē vobis ego dico sic
 הכנא: אמר אנא לבון דין דמן דשבק אנתהו
 dimissam duxerit & qui moechatur aliam & duxerit sit adulter qz nō
 דלא נירא ונסכ אחרתא נאר ומן דנסכ שביקתא
 negotium est ita si discipuli eius ei dicunt moechatur
 נאר: אמרין לה תלמידוהי אן הכנא אית ערליא
 verō ipse vxorem ducere expedit non cum vxore sua virum inter
 בניו נברא לאנתהו לאפקה למסכ אנתהו: הו דין
 is sed hunc ad sermonem sibi sufficit homo oīs non eis dixit
 אמר להוין לא כלנש ספק לה למלתא דא לא אלא מן
 matris suae utero qui ab fideles enim sunt ipsi cui datum est
 דיהיכ לה: אית ניר מהימנא דמן כרסא דאמהון
 spades sunt hominibus qui ab fideles & sunt ita nati sunt
 אתילדו הכנא ואית מהימנא דמן בנינשא הו מהימנא
 propter fideles seipfos fecerunt qui eunuchi & sunt
 ואית מהימנא דהנון עכדו נפשהון מהימנא ממל
 sufficiat vt sufficiat qui potest is celorum regnum
 מלכותא דשמיא מן דמשכה דנספק נספק:

4 ο δε απαντησας ειπεν αυτοις, ουκ εγραψεν οτι ο ποιησας αυτην ερχομενος και οτι ειναι ητοιμασθαι αυτοις; 5 & ειπεν, εσκειν ουτως και τα λεγόμενα απο θεου οτι η πατρις και η μητηρ εγκαταλειπει ο υιος ο θεος και ησθαι εν τη κνημη αυτου, 6 και εσθαι εν τη κνημη αυτου. 7 λεγουσιν αυτοις, ουκ εστιν εγγραφον οτι ο υιος ο θεος εγκαταλειπει τον πατερα και την μητερα και ησθαι εν τη κνημη αυτου; 8 απαντησας ειπεν αυτοις, οτι ο υιος ο θεος εγκαταλειπει τον πατερα και την μητερα και ησθαι εν τη κνημη αυτου, οτι ο υιος ο θεος εγκαταλειπει τον πατερα και την μητερα και ησθαι εν τη κνημη αυτου. 9 λεγουσιν αυτοις, οτι ο υιος ο θεος εγκαταλειπει τον πατερα και την μητερα και ησθαι εν τη κνημη αυτου; 10 λεγουσιν αυτοις, οτι ο υιος ο θεος εγκαταλειπει τον πατερα και την μητερα και ησθαι εν τη κνημη αυτου; 11 ο δε ειπεν αυτοις, ου παντες χωρεισονται εν τω βασηκει αυτου, οτι ο υιος ο θεος εγκαταλειπει τον πατερα και την μητερα και ησθαι εν τη κνημη αυτου. 12 εστι οτι ο υιος ο θεος εγκαταλειπει τον πατερα και την μητερα και ησθαι εν τη κνημη αυτου; ο δε ειπεν αυτοις, οτι ο υιος ο θεος εγκαταλειπει τον πατερα και την μητερα και ησθαι εν τη κνημη αυτου.

& oraret super eos manū suā vt imponeret puerulos ei obrulerūt tunc
 הִידִין קָרְבוּ לָהּ טְלִימָא דְנִסְיָא אִידֵה עֲלֵיהוֹן וּנְצִלָהּ
 finite eis dixit Iesus verò ipse discipuli eius eos & increpabāt
 וכאן בהון תלמידיהוּ! הוּ דִין יִשׁוּעַ אָמַר לַהוֹן שְׁבוּקוֹן
 isti qui sicut enim corum eos phibeatis neque ad me venietes puerulos
 טְלִימָא אַתִּין לוֹתִי וְלֹא תְכַלּוּן אַנּוֹן דְדֵאִילִין גִּיד דֵאִךְ הַלִּין
 & abiit super illos manū suā & imposuit eorum regnum est sunt
 אַנּוֹן אִיתִיהּ מַלְכוּתָא דְשָׁמַיָא וְכֹס אִידֵה עֲלֵיהוֹן וְאוֹל
 illinc

13 Tunc oblatis sunt ei parvuli, vt manus eis impone-
 ret, & oraret. Discipuli au-
 tem increpabant eos.
 14 Iesus verò ait eis, Sinite
 paruulos, & nolite eos pro-
 hibere ad me venire: talium
 est enim regnum cælorum.
 15 Et cùm imposuisset eis
 manus, abiit inde.

מן תמן

faciorum eius & sanctorum Antonij patris in cōmemoratione
 בדוכרנא דאבנא אנטוניום וקדושישא הברוהי
 faciam boni quid bone magister ei & dixit accessit vnus & venit
 16 ואתא חד קרב ואמר לה מלפנא טבא מנא דטב אעבד
 vocas quid ei dixit verò ipse quæ sunt in eternū vitæ mihi vt sint
 דנהוון לי היא דלעלם! הוּ דִין אָמַר לָהּ מִנָּא קְרָא
 vis verò si deus vnus nisi bonus non est bonum me tu
 אנת לי טבא לית טבא אלאאן חד אלהי אן דין עבא
 quoniam illi dixit mandata serua ad vitam ingredi tu
 אנת דתעול להי טר פוקדנא! אמר לה אילון
 furaberis neq. moxhaberis neq. occides non illi ait Iesus autē ipse
 הוּ דִין יִשׁוּעַ אָמַר לָהּ דְלֹא תִקְטוּל וְלֹא תִגְוֹר וְלֹא תִגְנוּב
 & matrē tuā patrē tuū & honora falsum testimonium testaberis neque
 וְלֹא תִסְהַד סִהְדוֹת שׁוֹקְרָא וְיִקְרַר לַאֲבוּךְ וְלֵאֲמֹךְ
 hæc adolescens ille illi ait seipsum sicut proximū tuū & diliges
 וְתִחַב לְקָרִיבְךָ אִיךְ נִפְשֵׁךְ! אָמַר לָהּ הוּ עֲלִימָא הַלִּין
 illi dixit ego deficior quid pueritia mea à ista seruauī omnia
 כְּלֵהוֹן גִּטְרַת אַנְיוֹן מְלִיּוֹתִי מִנָּא חֲסִיד אָנָּא! אָמַר לָהּ
 & da tuā possessionē redē vade esse perfectus tu vis si Iesus
 יִשׁוּעַ אֵן עֲבָא אַנְרַת נִמְרָא לְמַהוּמָא וְלֹא זִבְן קִנְיִןךְ וְהִב
 audiuit post me & veni in calis thesaurus tibi & erit pauperibus
 לְמַסְכְּנָא וְתִהוּא לְךָ סִימְתָא בְּשָׁמַיָא וְתָא בְּתָרִי! שְׁמַע
 erat ei tristitia quādo & abiit hunc sermonem adolescens ille autē
 דִין הוּ עֲלִימָא מִלְתָּא דְהָא וְאוֹל כֵּד כְּרִיא לְרֵה אִית
 multa possessio enim ei erat
 הוּא לָהּ גִיד קִנְיָנָא סְגִיָּא!

16 Et ecce vnus accedens,
 ait illi, Magister bone, quid
 boni faciam vt habeam vitā
 æternam?
 17 Qui dixit ei, Quid me
 interrogas de bono? vnus est
 bonus, Deus. Si autem vis ad
 vitam ingredi, serua manda-
 ta.
 18 Dicit illi, Quæ? Iesus
 autem dixit, Non homici-
 dium facies, Non adultera-
 bis, Non facies furtum, Non
 falsum testimonium dices.
 19 Honora patrem tuum
 & matrem tuam. Diliges
 proximum tuum sicut tei-
 psum.
 20 Dicit illi adolescens,
 Omnia hæc custodiui à iu-
 uentute mea: quid adhuc
 mihi deest?
 21 Ait illi Iesus, Si vis per-
 fectus esse, vade, vende
 omnia quæ habes, & da pau-
 peribus, & habebis thesau-
 rum in cælo: & veni, sequere
 me.
 22 Cùm audisset autem
 adolescens verbum, abiit tri-
 stis: erat enim habens multas
 possessiones.

13 וְהִידִין קָרְבוּ לָהּ טְלִימָא דְנִסְיָא אִידֵה עֲלֵיהוֹן וּנְצִלָהּ
 אוֹתֵי: 14 וְדֵי לְהוֹנֵי עֲלֵיהוֹן אִידֵה עֲלֵיהוֹן וּנְצִלָהּ אִידֵה עֲלֵיהוֹן וּנְצִלָהּ
 אוֹתֵי: 15 וְהִידִין קָרְבוּ לָהּ טְלִימָא דְנִסְיָא אִידֵה עֲלֵיהוֹן וּנְצִלָהּ
 אוֹתֵי: 16 וְהִידִין קָרְבוּ לָהּ טְלִימָא דְנִסְיָא אִידֵה עֲלֵיהוֹן וּנְצִלָהּ
 אוֹתֵי: 17 וְהִידִין קָרְבוּ לָהּ טְלִימָא דְנִסְיָא אִידֵה עֲלֵיהוֹן וּנְצִלָהּ
 אוֹתֵי: 18 וְהִידִין קָרְבוּ לָהּ טְלִימָא דְנִסְיָא אִידֵה עֲלֵיהוֹן וּנְצִלָהּ
 אוֹתֵי: 19 וְהִידִין קָרְבוּ לָהּ טְלִימָא דְנִסְיָא אִידֵה עֲלֵיהוֹן וּנְצִלָהּ
 אוֹתֵי: 20 וְהִידִין קָרְבוּ לָהּ טְלִימָא דְנִסְיָא אִידֵה עֲלֵיהוֹן וּנְצִלָהּ
 אוֹתֵי: 21 וְהִידִין קָרְבוּ לָהּ טְלִימָא דְנִסְיָא אִידֵה עֲלֵיהוֹן וּנְצִלָהּ
 אוֹתֵי: 22 וְהִידִין קָרְבוּ לָהּ טְלִימָא דְנִסְיָא אִידֵה עֲלֵיהוֹן וּנְצִלָהּ
 אוֹתֵי:

23 Iesus autem dixit discipulis suis, Amen dico vobis, quia diues difficile intrabit in regnum caelorum.

24 Et iterum dico vobis, Facilius est camelum per foramen acus transire, quam diuitem intrare in regnum caelorum.

25 Auditis autem his discipuli mirabantur valde, dicentes, Quis ergo poterit saluus esse?

26 Aspiciens autem Iesus, dixit illis, Apud homines hoc impossibile est: apud Deum autem omnia possibilia sunt.

27 Tunc respondens Petrus, dixit ei, Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te: quid ergo erit nobis?

28 Iesus autem dixit illis, Amen dico vobis quod vos qui secuti estis me, in regeneratione cum sederit Filius hominis in sede maiestatis suae, sedebitis & vos super sedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Israel.

29 Et omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut forores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros propter nomen meum: centuplum accipiet, & vitam aeternam possidebit.

30 Multi autem erunt primi, nouissimi: & nouissimi, primi.

vobis ego dico amen discipulis suis ait autem Iesus
 23 ישוע דין אמר לתלמידיו אמון אמר אנא לכו
 verò rursum caelorum in regnum vt ingrediatur diuiti
 est quia difficile
 24 תוב דין דעטלא הילעתירא דנעול למכות שמיא
 per foramen transire camelo est quia facilius vobis ego dico
 אמר אנא לכו דליל הו לגמלא למעל בהרוא
 Dei in regnum vt intret diuiti quàm acus
 דמטא או עתירא דנעול למכותא דאלהא
 quisiam & dicebant valde erant mirantes audiuissent cum verò discipuli
 25 תלמודין דין כד שמעו תהירין הו טב ואמרו מנוכי
 homines apud eis & dixit Iesus in eos aspiciens saluari potest
 משכח דנחא: הר בהון ישוע ואמר להון לות בנישא
 possibile id omne verò Deum apud potest non hoc
 הרא לא משכחא לות אלהא דין כל מדם משכחא
 apostoli Petri festi matutinis
 דעפרא דעארה דפטרס שליחא
 omnia reliquimus nos ecce ei & dixit Cephas respondit tunc
 27 הדין ענא כאפא ואמר לה דא הון שבקן כל כדס
 amen Iesus illis dixit vobis erit quid ergo post te & venim
 ואתין בתרך מנא כי נהוא לן: אמר להון ישוע אמון
 cum nouo in seculo post me qui venistis quòd vos vobis ego dico
 אמר אנא לכו דאנתון דאנתון בתרי בעלמא הרתא טא
 etiam sedebitis glorie iux thronum super hominis filius sedebit
 דיתב בררה דאנשא על תרונס השיבחה תתמון אף
 Israel tribus duodecim & iudicabit sedes duodecim super vos
 אנתון על תרעסר כורסון ותדונון תדעסר שכטא דיסריל
 aut patrem aut forores aut fratres aut domos qui reliquerit homo & ois
 29 וכל אנש דשבק בתא או אחא או אחותא או אנא או
 vnum uomē meū ppter agros aut filios aut uxorem aut matrem
 אמא או אנתתא או בניא או קודיא מטל שמי חד
 autem multi hereditabit eternam & vitam accipiet in centum
 במא נקבל והיא דלעלם נארט: סגיאא דין
 primi & nouissimi nouissimi qui erunt primi
 קרמיא דנהון אהרוא ואחחיא קרמיא

23 ο δειντοις ειπε τοις μαθηταις αυτου, αμην λεγω υμιν, οτι δυσκολως πλειστοις εισελθουσιν εις τω βασιλειαν του ουρανου. 24 παλι δε λεγω υμιν, δυνατωτερον εστι και μηλον διελθαι απο οφθου δελου, η καμηλον εισελθαι εις τω βασιλειαν του ουρανου. 25 απουσιντες δε οι μαθηται αυτου, κληθουσιν απο δερα, λεγουσιν, υς αρα δυνατου του ουρανου. 26 εμλελεμε δε ο Ιησους, ειπεν αυτοις, εστι δυνατωτερον του ουρανου εστι, παρ εμ δελω παρτα δυνατα εστι. 27 τοτε λαλουμεν ο υιου του ανθρωπου εστι, οδου ημεις αποικησμεν παρτα, και ηκαθεθησα υπε του ουρανου. 28 ο δε Ιησους ειπεν αυτοις, αμην λεγω υμιν, οτι υμεις οι ακολουθησαντες μοι εν τη παροικησεια, εν τω καιρω ο υιος του ανθρωπου εστι, ηρσει δε εναυ αυτου, και ητις εστι δωδεκα θρονου, κρινοις τω δωδεκα ουρα του ουρανου. 29 και παρ ες αγρου, η οικια, η αδελφου, η αδελφου, η πατρη, η μητρη, η γμιακα, η πενα, η αδελφου, η εκαστου ονοματου μου, εκαστου τα πλασια αμαρταν αυτου κληρονομησ. 30 πολλοι δε εσονται πρωτοι, και εσονται, και εσονται.

